

Jézus és a keresztsőrű madár

Legenda

Mikor Jézus drága testét
A keresztre feszítették,
Tarka-barka kis madárka
A bokorból leste, látta.
Oh mint fáj a kis madárnak,
Hogy vele ily rútul bánnak . . . !
Fel is tette ott magába,
Reászáll a keresztfára
S hogy enyhüljön Jézus kínja,
Valahogy megszabadítja.
- Alig hogy elmentek onnan,
A madárka nyomban ott van
S kicsiny teste erejével
Birkózik a nagy szegekkel;
Próbálgatja jobbra-balra,
Most a csőre, majd a karma
Küzködik a nagy munkában . . .
- Szeg nem enged - mind
hiában.

Majd megpihen s újra kezdi,
Gyöngemellét bevérezi;
Erőlködik izzadásig,
Reménykedik folyvást váltig;
Mígnem végre kicsiny csőre
Keresztbe áll, nem előre . . .
Folytatná még, de nem lehet
Kihúzni a nagy szegeket.
- Bújában a kis madárka
Jézus feje fölé szálla
S fájó dalát sirta-ríta,
Hogy tovább tart szörnyű kínja.
-" Hagyj el engem kicsiny ma-
dár,
Tudom, hogy te jót akartál,
. . . Szól a Jézus - légy megáldva:
Repülj vigan ágról-ágra,
S hol csak egy mag eléd akad,
Soh' se legyen vele bajad:
Szakíthassa görbe körmöd
Morzsolhassa keresztsőröd;
A melleden hulló vérem,
Jó teted emléke légyen!"

Végh Mátyás

*Kellemes húsvéti ünnepeket kíván Lövetei Község Önkormányzata
nevében Lázár Zoltán polgármester !*

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?"

A nagyböjti időszak végéhez érve a megváltás ünnepkörében virágvasárnap kettős szerepet tölt be a mi életünkben, ugyanis virágvasárnap elsősorban a nagyböjt utolsó vasárnapja, és a nagyböjti előkészület csúcspontja is, mert a Jeruzsálembé való megérkezést jelenti. Másodsorban ettől a pillanattól veszi kezdetét a nagyhét. A nagyhéten megváltásunk és üdvösségünk legnagyobb és legszentebb eseményeit ünnepeljük. Ennek mintegy bevezető nyitánya virágvasárnap. Virágvasárnapnak a kettős szerepe mellett kettős jelentősége is van: egyrészt a győzelem és a megdicsőülés napja, másrészt előrevetíti Jézus szenvedésének és halálának fájdalmát. Jézus diadalmas jeruzsálemi bevonulására emlékezünk, melyet rövidesen a szenvedés napjai követnek. A győzelem és megdicsőülés napján az ujjongó nép a felismert Messiást palmaágakat lengetve kísérte Jeruzsálembé. Az ünnepi nagymisében mi is megszentelt barkákkal körmeneten veszünk részt. Ennek jelentősége nem a történelmi esemény utánzása, hanem Krisztus követése mellett való hitvallás. Ez a nap még a szenvedés és a halál ünneplése is. Ezen a napon éppen ezért a pap a vértanúságot jelképező piros ruhát ölti magára. A szentmisében Jézus szenvedéstörténetét, a passiót elmélkedhetjük át, őszinte bánattal az elkövetett bűneinkért, mellyel mi is növeltük Jézus fájdalmát. A szentmisén Máté, Márk, Lukács evangéliumából olvassák fel (énekeljük) a passiót, meghatározott rendben, minden évben másikat. Katolikus egyházunk húsvéti szertartásai virágvasárnapkal kezdődnek, szerepe, hogy bevezesse a szent háromnap liturgiáját, majd a következő héten csütörtökön folytatódnak úgy, mint nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat, húsvétvasárnap.

folytatás a 3. oldalon

Tanácsülés

Lövete Község Helyi Tanácsa 2012. március 26-án tartotta rendes havi gyűlését. A gyűlés napirendi pontjait Mag István gyűlésvezető elnök irányításával vitatták meg és hoztak határozatokat a képviselők:

1. Amint várható volt, rövid időre a költségvetés jóváhagyása után máris módosítani kell a 2012-es költségvetést. Tudniillik megérkezett a tavalyi Falutalálkozó megszervezésére nyert pályázat pénzüssége: 56.473 lej. Ennek az összegnek egy részét, vagyis 26.600 lejt a három testvértelepülésünk adományként felajánlotta a községnek autóvásárlás céljából, és amit a testület a 3/2012-es határozatával el is fogadott. A maradék összeget, kb. 29.900 lejt különböző kulturális jellegű rendezvények lebonyolítására fogja felhasználni a község ebben az évben, mint pl.: Falunapok, faluképprogram folytatása, ásatások befejezése, bányásznap. A jelen levő tanácsosok ellenvetés nélkül fogadták el a pénzüsszeg javasolt felhasználását.

2. Minden évben együttműködési szerződést köt a Helyi Tanács és a Hargita Megyei Tanács a különböző intézményekben elhelyezett személyek gondozása érdekében. Jelenleg 2 felnőtt és 2 gyerek van elhelyezve intézményekben. Az együttműködési szerződés értelmében ezeknek a személyeknek az eltartását, gondozását kell a községnek fizetnie a megyei tanács által célirányosan kapott pénzből. 12 igen szavazat jelezte, hogy a képviselők egyetértettek az együttműködési szerződés megkötésével.

3. Több javaslat és beszélgetést követően a Helyi Tanács a következő sürgösségi segélyeket hagyta jóvá egyhangúlag:

- András Lajos és Tímea gyerekének 2.000 lejt
- Orbán Józsefnek 1.000 lejt

Mindkét esetben orvosi beavatkozások, műtétek történtek. Szász Andrásnak a gázpalack-robbanás következtében kért támogatását a tanács viszont nem látta indokoltnak, és nem hagyta jóvá.

4. A 2012. évi költségvetésben 4.000 lej volt befogva a különböző hagyományos, kulturális rendezvények megszervezésére, mint pl.: farsangzáró, március 15., húsvét és pünkösöd alkalmával szervezett ünnepségek. A Helyi Tanácsnak határozatban kell jóváhagynia ennek a pénzkeretnek a meghatározott célra való felhasználását.

5. Megváltozott a területrendezési engedélyek kibocsátási folyamata. A lakosság tudomására kell hozni, hogy bárki véleményezni és 10 napon belül jelezni tudja. Így figyelembe lehet ezeket is venni az engedélyek kibocsátásakor. A 17 oldalas szabályzatot módosítani lehet, belecsempészve a saját igényeinket is.

6. A különfélék napirendi pont keretén belül a következők vitatódttak meg:

- Kovács Kendi Lehel az Erdélyi Kárpát Egyesület nevében kéri használatba az egyik épületet a

királyfürdői táborban. A tanács úgy döntött, hogy egy következő gyűlésre személyesen meghívjuk, hogy ismertesse az elképzeléseiket. Nem zárkózunk el az együttműködéstől, viszont a tábor átvevésével számos kötelezettséget vállalt a helyi tanács, és ezeket nem szabad figyelmen kívül hagyni.

A polgármester ismertette a legfontosabb fejleményeket a község életéből:

- Az almási cigányok és a helybéli fiatalok között történt kellemetlen incidensek fejleményeiről csak annyit tudni, hogy a kórházi kezeléseket után a sérültek jól vannak, két gyanúsított cigányt pedig előzetesen tartanak fogva. Sajnos Jére Ferenc, meghívott rendőrparancsnok nem tudott eljönni a tanácsülésre. Az ügy lezárása után mindenképp intézkedéseket kell hozni, életbe léptetni, hogy ehhez hasonló események ne forduljanak elő.

- Június 10-én lesznek a helyhatósági választások. A szándéknyilatkozatokat május 1-ig lehet letenni.

- A helyi tanács által tervezett cég létrehozását a következő testület fogja majd kivitelezni.

- A községben hamarosan 3 szelektív hulladékgyűjtő pontot kell felállítani, lehetőleg olyan helyekre, hogy ne jelentsen gondot sem esztétikailag, sem pedig az ott lakó emberek számára.

- Húsvéti nagytakarítás lesz szervezve a községben április 2-án. Az iskola és az önkormányzat közös akciója keretén belül az utak, utcák és patakmedrek lesznek kitarakítva.

- A tarlótüzek és égetések elkerülése érdekében a lakosságot fel kell szólítani, hogy tartózkodjanak az ilyen veszélyes, meggondolatlan cselekedetektől.

- Áprilistól indulnak a pályázati munkálatok.

- A királyi borvízforrásnál a kifolyó víz vezetéket ki kell cserélni, mert a kivitelező cég figyelmenlensége következtében összetört és használhatatlan.

- A konyha tetőzetének a megrongálódott cserepeit a cserépforgalmazó cég kicserélteti.

- Az erdei szemégyűjtéssel kapcsolatosan felvetődött a gyűjtőpontok létrehozásának gondolata is, de végleges döntés még nincs.

- A Szarvasmarhatartók Egyesületének küldöttségének szóbeli kérését, amiben a több mint 12.000 lejes adóhátralékuk rendezésére megoldást, javaslatot, támogatást kérnek, a tanács elnapolta. Az egyesület alapító okiratainak bemutatása, átvizsgálása után kiderül, hogy milyen támogatási lehetőségek léteznek.

Györgylőrincz Ernő

Kellemes húsvéti ünnepeket kíván minden kedves olvasónak a Lövetei Kiáltó szerkesztősege!

folytatás az 1. oldalról

A nagyhéten hétfőn, kedden és szerdán nincs különösebb szertartás. Nagycsütörtök az Oltáriszentség és az egyházi rend alapításának ünnepe. Az egyházmegye főpásztora és annak papjai olajszentelési misét tartanak a délelőtti órákban a püspöki székesegyházakban. A főpásztor megszenteli a keresztelendők és a betegek olaját, valamint a krizmát. A húsvéti szent három napot követően az egész liturgikus év során ezt a megszentelt olajat használják fel a keresztség, a bér-málás, a betegek kenete szentségének kiszolgáltatásakor, valamint pap- és püspökszenteléskor. Ebben nyilvánul meg, hogy az üdvösség Krisztus húsvéti misztériumából fakad. A krizmaszentelő szentmise alkalmával a világ minden papja megújítja szenteléseket tett ígéreteit.

Nagycsütörtök este az utolsó vacsora emlékmiséjén kezdődik meg valóban a húsvéti szent három nap, amikor az Oltáriszentség és az egyházi rend alapítására emlékezünk. Amikor a szentmisében az Egyház Krisztus húsvéti vacsoráját ismételve és megújítva az Eucharisziát ünnepli, mindig Krisztus haláláról és feltámadásáról emlékezik meg. A bűnök bocsánatára kiontott vér Krisztusnak mint áldozatnak, mint Húsvéti Báránynak a valóságát állítja középpontba. Az esti szentmisén a Glória éneklésével megszólalnak a csengők és a harangok, azután elnémulnak nagyszombat estig. A mély gyász jeléül csak a kerepelők szólnak. A harangok "Rómába mennek". A szentmise utáni oltárfosztás, amikor eltávolítanak az oltárról minden díszet, még a terítőt is, Jézus elfogatására és nagycsütörtökön kiállt szenvedéseire emlékeztet.

Nagypéntek Jézus elítélésének, megkínzásának, kereszthalálának, temetésének és sírban nyugvásának emléknapja. Imádjuk a keresztre feszített Krisztust, és részt veszünk szenvedésében bűnbánatunkkal és a böjttel. Kísérjük el mi is Jézust a Kálvária felé, és fogadjuk el életáldozatát, amelyet felkínál számunkra. A katolikus egyházban a Megváltó halála feletti mély gyászt a liturgia piros színe és az egész napos szigorú böjtölés éppúgy kifejezi, mint az, hogy ezen a napon az egyház nem szolgáltat ki ünnepélyesen szentségeket, és nem mutat be szentmiseáldozatot. A szertartás keretében elhangzik a passió Szent János evangélista szerint. Ünnepélyes könyörgést végeznek a pápáért, a püspökökért, a papokért, hívőkért és hitetlenekért. Az ünnepélyes imák után következik a hódolat a kereszttel előtt. A kereszhódolat után elimádkozzuk a Miatyánkot, majd az áldozás következik. A szertartás után a hívek a szent sírnál imádkoznak, mely fölött elhelyezték a lefátyolozott Oltáriszentséget. A nagypénteki és szombati templomra a csend jellemző.

Nagyszombat - Jézus a sírban pihen, a hívek felkeresik a templomokban felállított szentsírt. Ezen a napon napközben semmilyen szertartás nincs. Húsvét vigíliája - szombaton, a sötétség beállta után kezdődik a liturgia. Húsvét vigíliája az év legszebb, de leg-

bonyolultabb szertartása. A pap az öt részből álló szertartást fehér öltözékben végzi. Első eseménye a tűzszentelés és a húsvéti gyertya megszentelése. A megszentelt tűzről gyújtott gyertyák sokasága Krisztus világosságának elterjedését érzékelteti, azt, hogy a bűn és halál sötétjében Krisztus feltámadásának ereje kiterjed az egész emberiségre. A húsvéti gyertyán található öt tömjéncsomó Jézus öt szent sebé-t jelenti. A húsvéti öröme (Exultet) az ünnep tartalmát fogalmazza meg, a fényt, amely a feltámadást és a megváltást jelképezi. Az ezt követő ószövetségi olvasmányok átfogják az üdvösség történetét. A Glória ünnepélyes éneklése során megszólalnak a csengők, a harangok és az orgona. Az újszövetségi olvasmány után ünnepi örömmel dicsőítjük Istent az Alleluja éneklésével. A Mindenszentek litániájának éneklése után mindnyájan megújítjuk keresztségi fogadalmunkat. Az egyetemes könyörgések után a szertartás a szentmise szokott rendje szerint folytatódik. A szentáldozásban a feltámadt Üdvözítővel találkozunk. A mise után kezdődik a feltámadási körmenet. A hívők ünneplése kilép a templom falai közül, és a világnak hirdeti a feltámadás öröme: „Föltámadt Krisztus e napon, alleluja, hála légyen az Istennek”. Az emberek megváltásának és Isten tökéletes megdicsőítésének művét Krisztus főképp az ő húsvéti titka által vitte végbe, amikor halálunkat halálával megtörte, és az életet föltámadásával újjászerezte. Ezért az Úr szenvedésének és feltámadásának húsvéti szent háromnapja az egész egyházi év tetőpontjaként tündöklök. Ahogy a vasárnap csúcspont a köznapok fölött, úgy csúcspont a húsvét ünnepe is az egyházi évben. Ezekben a szent napokban elmélkedjünk el megváltásunk központi eseményeiről, hitünk alapjáról. A szent háromnap idején csöndben és imával szemléljük az Úr kínszenvedését, halálát és feltámadását, s így át tudjuk élni ezeknek a napoknak a csodálatos liturgiáját, szertartását. Nézzünk önmagunkba, hogy mi mennyire tudtunk felkészülni a nagyböjt ideje alatt, s hogy a mi lelkünkben feltámadhat-e a keresztre felfeszített Krisztus, hiszen Ő egészen odaadta önmagát értünk. Az Atya elfogadta ezt az áldozatot, és cserébe adta saját atyai ajándékát: a feltámadás általi új, örök életet. S ha mi is a nagyböjt szentidőben teljes szívvel és lélekkel fel tudtunk készülni húsvét szent ünnepére, akkor mi is oda tudjuk adni magunkat a keresztre felfeszített Krisztusnak, s így az Atyától elnyerhetjük az örök életet.

Ebben az esetben nem volt hiábavaló a nagyböjt szent idő, a nagyhét és a húsvéti szent háromnap a mi életünkben, s így húsvét vigíliáján, nagyszombat éjszakáján örömmel énekelhetjük újból: „Dicsőség a magasságban Istennek! És a földön békesség a jóakaratú embereknek!”

Farsangtemetés Lövétén

Hosszas tépelődés előzte meg a Kalász Fotó Klub tagjainak útnak indulását az erdélyi testvérfaluba. Habár a korábbi csapattagok mind nagyon készültek az útra, mégis többen itthon maradtak a kiszámíthatatlan időjárás és az ottani útviszonyokról érkező elmentmondásos hírek okán, így alig öten vágtunk neki a ragyogó napsütést hozó szombat hajnalban a hosszú útnak. Ahogy korábban, úgy most is példás és figyelmes vendéglátásban részesültünk az ottaniaktól. Ezért ismételten csak a köszönetünket és hálánkat tudjuk kifejezni - a jövőbeni viszonzás lehetőségére várva. Habár az utak tisztíttósága messze nem csengett össze a rémhírekben keringő állapotokkal, maga az utazás ezúttal nem sikerült viszontagságoztól mentesre - ám a Lövétén, Hargitán és a Gyimesben eltöltött három nap élményei bőven kárpótolnak a kellemetlenségekért.

A megérkezés estéjén Egyed József, az ottani klubtagunk és családja vendéglát meg bennünket, majd másnap reggel vele együtt vágtunk neki a Madarasi Hargita csúcsának felfedezéséhez. Szerencsénkre jellemző, hogy a szombati borultságot követően vasárnap reggel szikrázó napsütés fogadott minket, amely kitartott egész alkonyatig. Ennek köszönhetően a hegyekben igazi mesebeli táj tárult fel előttünk, olyan, amihez hasonlót csak gyerekkönyveink illusztrációi között láthattunk. József elmondása szerint ehhez legalábbis az kellett, hogy mi odamenjünk, ugyanis a helyiek december óta nem láttak napot. Az alig kitaposott turistaösvényen fárasztó volt megtenni a kopjafás csúcsra vezető 3 km-es utat, de a panoráma lélegzetelállító volt.

Hétfőn lazább nap várt ránk. Gyimesi csángók utaztattak minket lovasszánon, de előtte az ezeréves határhoz látogattunk el, az egykori Rákóczi-várhoz - mely voltaképpen egy őrtorony lehetett annak idején. Erdély ezúttal már másik arcát mutatta, tipikus téli, szürke időben volt részünk, olykor kihívás volt megkülönböztetni az eget a földtől. A lovasszánnal való kalandozás közben azért ki-kibukkant pár perc-re a nap, ismét kedvezni akart a fotósoknak -is-, így a Gyimesfelsőlok fölött elterülő dombokról is remek felvételek készültek. Külön érdekességet jelentett, hogy az út során több alkalommal is találkoztunk a hegyekben dolgozó favágókkal, így néhány kép erejéig az ő zárt világuk is feltárult előttünk. Az út végétével egy helyi család látott vendégül bennünket, így volt alkalmunk az ottani fűszerezéssel és elké-

szítési móddal készült ételeket megkóstolni, valamint a helyiek csörögefánkjából is kaptunk bőséggel.

Kirándulásunk utolsó napján, kedden az időjárás megint a kedvünkben járt - egy újabb arcát fedezhettük fel a hargitai tájnak. Reggelre 5-10 cm friss hó hullott, és a viszonylag enyhe, párás időnek köszönhetően sűrű, tejfölszerű köd ült meg a környéket, ami télen kimondottan ritkaságnak számít. A fotóklubhoz a szomszéd településről csatlakozott tagunk, Gedő András kalauzolásával tettünk egy kis sétát a

hargitai Kiruly-völgyben, illetve az oda vezető erdőben, mely fenséges látvánnyal csábította magához a bámész fotósokat. A séta azonban sietős volt, hiszen délután kezdődött a lövétei farsangtemető-ünnepség.

A helyi Népházban (mely korábban a KFK kiállításának is otthont adott) gyülekező fiatalok párokba rendeződve vonultak a templomig, harsány zenei kísérettel. A falu főterén

álló hídon megálltak, és a lányok virágbokrétát tűztek a párjuk kabátjára - a hagyomány szerint ezzel adván tudtukra a tetszésüket.

A menet ezután ünnepi szentmisére vonult a templomba, ezt követően pedig a plébánia udvarára, ahol szórakoztató műsorral köszöntötték a nézőket. Végül a polgármesteri hivatal udvarára gyűltek, ahol a polgármester köszöntötte a fiatalokat. Az este hátralévő részében a farsangi időszakot búcsúztató zenés bál töltötte meg a Népház nagytermét - mely a téli időszak utolsó ilyen jellegű megmozdulása, hiszen a húshagyókedet követően kezdődik a böjt és a kicsapongásoktól mentes önmegtartóztatás időszaka.

Fotóinkat megtekinthetik a kalaszfoto.ning.com-on, az ünnepségről pedig a www.lovete.ro honlapon olvashatnak bővebben.

Babecz Ákos

"Vértől ázott a keresztnek fája, Máriának könnye csurog rája"

Ahogy szaporodnak hétről hétre a nagybőjti vasárnapok, érezzük, hogy egyre inkább közeledik megváltásunk fájdalmas kereszt története. Ha egy kicsit magunkba szállunk és elgondolkodunk, tudatában vagyunk vallásunk tanítása szerint, hogy ennek így kellett történnie, de mégis emberi érzelmektől vezérelve mélyen szomorú gondolatok kerítanak hatalmukba: az igazságtalanság, az emberi gyűlölet, a vádaskodás, az ártatlan ember meg nem értése és becsületének bemocskolása, hamis eskü, a dühtől elvakított ember kegyetlensége, szájalom helyett a kigúnyolás. És ezeket az az ember tudta elkövetni, akit a Teremtő Isten saját képmására formált, és jónak, szelídnek, türelmesnek, alázatosnak, megértőnek, segítőkésznek, békésnek teremtett. Azt is át kell, hogy elmélkedjünk ma-

gunkban, hogy milyen nagy áldozatot követelt a mi megváltásunk, hiszen Isten egyszülött fiát áldozta fel bűneinkért a legkínosabb halállal, a keresztalállal a Golgotán. Közel két évezred telt el Jézus keresztalála óta, de ha végigmélkedjük keresztútját, fel kell tennünk magunkban a kérdést: én hogyan élem meg az Istentől kapott életemet? Vajon melyik réteghez hasonlítható az én életem: a mindent lebecsmérlő, leszóló, beképzelt emberhez? Talán én vagyok Júdás, az áruló, a feszítsd meg-et kiáltó, a döntést hozni nem tudó, aki a farizeusok felbujtására, a gyilkos Barabást választom az ártatlan Jézussal szemben, a véres kínzásokat szájalom nélkül átélő konok tekintetű ember, a fájdalomtól meggyötört édesanya fájdalmának növelője, az örömmámortól átítatott diadalmas tekintetű, aki megelégedve szemléli és hallgatja Jézus utolsó szavait: "Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?" Amikor a keresztéről beszélünk, általában a szenvedés, a megpróbáltatás jut az eszünkbe, de nem csak erre kell gondolnunk. Hiszen milyen boldog pillanat, amikor az oltár előtt esküt tesznek a házások, és a kereszt jelével megáldják őket. Majd a gyermek születése után keresztet rajzolnak a homlokára kereszteléskor, szívesen helyezük a keresztet nyakunkba, felakasztjuk a kormánykerék fölé a kocsiba, oltalmat látunk benne, amikor házunk tetejének két sarkára feltesszük. Ott ragyog a kereszt templomainkon, majd amikor már semmi sem marad, utolsó kincsöd a kereszt marad a hideg föld alatt, amikor sírodra tűzik. Mégis legtöbbször a súlyos keresztet említjük, bármilyen nehéz megpróbáltatás ér, elpanaszoljuk, hogy a

kereszt súlya ránehezedett vállamra, családomra. És itt van az a pillanat, amikor bizonyosságot kell, hogy tegyek hitemről, szenvedésemet oda tudom-e tenni Jézus szenvedése mellé, fel tudom-e venni az élet keresztjét és vinni csoszogva, botladozva, zúgolódás nélkül magamhoz ölelve, van-e erőm felállni, ha néha földhöz szegez a megpróbáltatások súlyos keresztje. Komolyan számot kell, hogy vessek magamban, vajon hogyan élem meg a családi életemet, hány ostorcsapást mérek családomra az örökös elégedetlenségem, zúgolódásom, türelmetlenségem, tehetetlenségem, csak nekem van igazam szokásaim miatt. A nehézségek idején tudok-e lenni Cirenei Simon, Veronika, aki könnyíteni próbál a kereszt elviselésében, vagy ellenkezőleg, én vagyok, aki súlyosbítom a keresztet. Családapák, nem szabad hagyni, hogy minden mendemonda befolyásolja életeteket, ti kell, hogy legyetek azok, akik lélekben szelíden, de ugyanakkor megfontoltan, határozottan kell, hogy védjétek a család nyugalalmát, még ha nehézségek is meglá-

toogatnak néha. Édesanyák, ha csak egy kicsit is át tudjátok élni és érezni Jézus édesanyjának, a Szűzanyának a fájdalmát, aki látta fiát megalázva, leköpdösve, sebettől borítva, töviskoszorúval a fején, hallván a kalapácsok kopogását, amikor felszegezik életének egyetlen kincsét a keresztfára, majd élettelen holttestét átölelve és könnyekkel öntözve, ha mindezt átélte a fájdalmak anyja, akkor ti is példát meríthettek a szenvedések, a megpróbáltatások elviseléséhez.

Minden törekvésünk, próbálkozásunk csak úgy lesz eredményes, ha az életünkbe, családukba beengedjük a jó Istent. Ha jönnek a nehézségek, megpróbáltatások, és szemeink megtelnek a bánat, a nehézség fájló könnyeivel, magunk elé kell, hogy képzeljük Jézus töviskoronás, vércseppekkel áztatott arcát, majd a Szűzanya könnytől áztatott, szánakozó, fájdalmas tekintetét, és kérve pártfogásukat együttes erővel talpra állhatunk. És Istenbe vetett hittel, ha botladozva is, de felvisszük, és Jézus keresztje mellé állítjuk keresztfánkat, kérve Jézust: Uram, emlékezzél meg rólam is, ha majd országodba érkezel! És így remélhetjük, hogy felénk fordítja meggyötört arcát, és kiszáradt torokkal, de elrebegi ezt a néhány szót: "Még máma velem leszel a Paradicsomban". És akkor megnyugodhatunk, hogy életünk nem volt értelmetlen.

"Drága Fiát elveszíté, meggyalázták, fölfeszíték a kegyetlen gonoszok, Föld megnyílt, szikla szédült, a természet elsötétült, egész világ zokogott."

A jó Istenhez csak úgy közeledhetünk, ha minél gyakrabban látogatjuk a templomot.

folytatás a 6. oldalon

Lövétei halastó, halastó...

Amikor egy rendezvényt megszerveznek, a szervezők célja, hogy minél több születésnapot megérjen az általuk megálmodott találkozó. Tizennegyedik alkalommal gyűltünk össze Szentegyházán énekelni az őseink által ránk hagyott örökséget, a népdalt, amelyet úgy is emlegetünk, hogy a második anyanyelvünk, vagyis a zenei anyanyelvünk. Homoródméti Népdalvetélkedő néven szerepel a találkozó, de néhány éve más tájegységekről is érkeznek énekesek, és így egész napos rendezvényé gyarapodott. Minden évben változtak a népdalok, így sorra kerültek a tréfás dalok, szerelmi dalok, katonadalok, balladák, párosító népdalok. A kezdetekkor

(1999) csak versenyzők vehettek részt, de néhány éve úgy megyünk énekelni mint egy nagy család, és a családban vannak a versenyző népdalosok. Lövete az idén március 3-án a legnagyobb családdal vett részt, hiszen több mint harminc énekes vonult fel a színpadra ragyogó székelyruhákban, és énekelte tiszta szívből népe énekeit, kezdve a hatéves gyermektől az idős korosztályig.

Öröm volt velük próbálni, öröm volt velük énekelni, hiszen az ember az egekben érezte magát annyi kedves, őszinte ember között. Az más dolog, hogy az elbíráló bizottság miként értékeli az énekeket, hogyan állították fel az úgynevezett mércét, hiszen az ember hangulata, előadóképessége, egészsége sem egyforma, tehát akaratán kívül a teljesítmény sem ugyanaz, de a lényeg, hogy ezt a szép énekeket senki sem ve-

heti el tőlünk, mondjon bárki bármit, mi szívesen énekeljük, és örömmel öltözzünk népünk viseletébe. A "nagy családból" András Andrea, Bencze Evelin és Lázár Magor a díjazásból sem maradt ki.

Ezúton mondunk köszönetet minden kedves résztvevőnek, aki ezt a szombatját nem sajnálta feláldozni, énekelve népünk énekeit, és gondolom a népdalra is vonatkozik, hogy aki szépen énekel, az kétszeresen imádkozik, ezért kérjük a jó Istent, segítsen, hogy ne vesszen el ez a nagy kincs, amely csak tiszta szívből jöhet, és így tiszta csengő hangtól visszhangozhatnak a fenyvesek, úgy, ahogyan őseink is daloltak.

Lázár Béla

folytatás az 5. oldalról

Mennyire mélyen elgondolkodtató István pap bácsi nagybőjt ötödik vasárnapi prédikációjának egyik gondolata, amikor Reményik Sándort idézi:

*"Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!"*

Ahogy a pap bácsi is fejtegette, vajon megtalálnánk-e elhunyt szüleink, nagyszüleink a templom padjai közt, vagy hiába várnák gyereket, unokákat minden ajtónyitásra, a szeretteik nem érkeznének, és helyük üresen maradna a templomban. Milyen megrázó lenne nekik, akik úgy neveltek minket, hogy egy alkalmat sem raboltak el a templomba járástól, lehetett bármilyen munka, a családnak az Isten háza volt az első. És itt tegyük fel a kérdést saját magunknak, vajon mit felelnénk mentségünkre azoknak, akik mindvégig vallásosan neveltek, milyen okokat találunk a magunk igazolására.

Lázár Béla

Székelyföldi népdalvetélkedő

Különleges népdalvetélkedőn vettünk részt március 31-én Székelyudvarhelyen, amelyen Csík és Gyergyó vidéke, Háromszék, Marosszék,

Aranyosszék és a házigazda,

Udvarhelyszék népdalversenyeinek

nyertesei vettek részt. Lövétét négy díjnyertes népdalénekes

képviselte:

András Andrea, András Róbert, Egyed Réka és Orbán Szilárd.

A verseny különlegessége, hogy minden régió képviseltette magát egy-egy zsűritaggal. Nem volt hiábavaló a készülődés, hiszen András Andrea oklevéllel, míg András Róbert III. díjjal térhetett haza. Köszönjük szépen a népdalosainknak a tisztességes helytállást.

Lázár Béla

DIÁKOLDAL

Március 15. gyerekrajzban

A Hargita Megyei Nevelési Tanácsadó és Erőforrás Központ szervezésében zajlott le az a rajzverseny, amelyre osztályonként több munkával is beneveztünk, és amely versenyre Móra Ferenc "A furulya" című műve alapján kellett meseillusztrációt készíteni. A 378 beküldött rajz legjavát egy szakzsűri értékelése után különböző díjakkal illették: legmesehűbb díj, legalaposabb alkotás, legünnepebb rajz, legszínesebb munka, mindezt régióként leosztva.

Lövétéről András Kriszta, I. osztályos tanuló legmesehűbb kategóriában részesült jutalomban az udvarhelyi régióból.

Nagy örömmre szolgált elkísérni tanítványomat a díjkiosztó ünnepségre, március 15-ös hangulatban, ahol megtekintettük Molnár Attila magángyűjteményét is, fényképkiallítást 1848-as témával.

Mag Ottilia, tanítónő

Maszkabál

Az iskolások maszkabálja február 15-én, szerdán volt. Sok gyermek felöltözött maszkának, főleg az I-IV. osztályokból. Szép jelmezek voltak, lehetett kapni kürtöskalácsot. Bemutatkozáskor kaptunk ajándékot. Idén díjazottak is voltak: az Egyszemélyes vendéglő, a Szivárványtündér és a Hőlégballoonos kaptak különdíjat.

Nekünk, I-IV. osztályosoknak, a tombolasorossal véget ért a bál.

András Zsolt, III. A osztály

Az iskola

Minden gyermek táskát vesz a hátára,
S elindul az iskolába.

Fel a lépcsőn, be az ajtón
Addig-addig mendegélnek,
Míg az osztályba nem érnek.

Forgács Tünde, VI. oszt.

Tanuljatok gyerekek!
Kezdődik az iskola,
Énekelve indulunk az osztályba.
A tanító néni kitárt karokkal
Már a gyerekeket várja.

Tamás Dalma, VI. oszt.

Ki Mit Tud?

Idén is megrendezésre került egy vasárnapi napon, március 11-én a hagyományos lövétei Ki Mit Tud?, ahol nagyon sok gyerek vett részt. Különböző kategóriákban indultak a tanulók, volt társasági tánc, modern tánc, néptánc, és voltak érdekes színdarabok, meg volt, aki énekléssel készült.

A vetélkedőt három zsűri pontozta, akiknek a versenyzők tudásukról, tehetségükről, ügyességükről és kreativitásukról kellett számot adniuk. Így a három bíró a verseny végén kategóriáktól függően díjazta a műsorokat, és a legjobban teljesítő táncost, énekest vagy éppen színészt különdíjban részesítette.

A barátnőimmel én is táncoltam, és egy kicsit meglepett, hogy mennyien gyűltek össze, hogy megnézzék az előadást, telt ház volt.

Szerintem mindenki nagyon ügyesen szerepelt, csak azt sajnálom, hogy a jövőben, ha újra megrendezik a Ki Mit Tud?-ot, akkor én már többet nem szerepelhetek, de elmegyek megnézni.

György Krisztina, VIII. osztály

Orbán Szilárd, VIII. osztály

Március 15-ei ünnepségünk

Lövétei hagyományainkhoz híven ismét megrendezésre került a március 15-ei ünnepség.

Már kora délutántól forradalmi dalok szóltak a központban, amely még inkább segített ráhangolódni a magyar forradalom napjára. Négy óraker mellünkön kokárdával a lövétei Kisboldogasszony templomban részt vettünk az ünnepi szentmisén, mely a magyar himnusz eléneklésével zárult.

Az ünnepi koszorúk vezetésével bevonultunk a hősök sírjához, itt elkezdődött az ünnepség. Az ünnep szépségét a székelyruhába öltözött lövéteiek emelték, akik népviseletét most a kokárda is díszítette. A fűvószeneke zenekíséretével megkoszorúzásra került a két emlékmű: a hősök sírja és a Gál Sándor-emlékmű, a továbbiakban pedig ünnepi beszédek, énekek, szavaltatok, a lövétei fűvószeneke, illetve a vegyes kórust kísérő helyi kis népi zenekar előadását kísérhette figyelemmel az „éles,, hidegben is kitartó ünnepi közönség. A beszédeket a helyi polgármester nyitotta meg, aztán beszédet mondott Dr. Varga István magyar parlamenti képviselő, aki nemcsak most gondolt ránk, hanem egyik parlamenti beszédében is említette Lövétét, amire azt hiszem, igen büszkék lehetünk.

Az ünnepség végén a székely himnusz csendült fel az emberek ajkán.

Egyed Réka VIII. osztály

Régi korok anekdotái

Egy oláhfalusi székely szekeres csikiakkal találkozott s szóbaereszkedtek. A csikiak erőssen fejjülről kezdtek a beszédet s szokás szerint mindent elészdedtek, amivel csúfolni szokták az oláhfalviakat (az erdőben keresztbevitt létra, a toronyba felhuzott bika stb.).

- Nohát - aszmondja végre az oláhfalvi, - ha olyan okosok magok, teszkek egy kérdést én es. Haddlám mondjásza meg, hogy a feleségem hány fej hagymát tett a tarisnyámba? Ha kitalálják, mind a hatot magoknak adom.

- Hát hatot, kacagtak a csikiak.

- Vaj nem biza, met nyócat, - mondta az oláhfalvi - csakhogy kettőt mán megettem belőle.

Hirdetések

A Kákvirág Néptáncsoport felvásárol, reális áron, lövétei női székelyruhákat (rokolyák, mellények), valamint férfi-, női csizmákat. Érdeklődni naponta 9 - 11 óra között a Tájháznál Fazakas Ágnesnél vagy a 0742830008-as telefonszámon lehet.

Eladó nagyon jó állapotban levő babakocsi, nagykeres. Telefon: 0266 220625.

Eladók német óriás és új-zélandi nyulak. Érdeklődni az alábbi telefonszámon: 0756025362.

Eladó: - Pentium III. számítógép, frissen telepítve, monitor, egér, DVD író, másoló, hangfalak,

-Nokia telefon, kártyafüggetlen, fülhallgató, bőrtok, töltő, Cosmote, Orange kártyával,

- kétkerekű, vasból készült kocsitánfutó, villamosság, vonóhorog, új gumik, alkalmas kaszálógéphordásra, lenyitható hátsó oblon, méretek: 1,4/1,6 m. Érdeklődni: 0721332268 vagy 0763270433.

Nagy szeretettel várunk mindenkit április 8-án a hagyományos húsvéti bálba.

A földalapú támogatási igénylésüket a gazdák letehetik a Polgármesteri Hivatalnál, folyó év április 30-ig.

Régi arcok sárgult fényképeken

András Pálné, született Fazakas Róza.
A képet beküldte György Lászlóné (Bács).

Anyakönyvi hírek - 2012. február

Születés:

Mihály Ramona, született 2012. február 9-én, Mihály Zoltán és Mihály Emilia, Lövéte 1144 szám alatti lakosok gyermeke.

Házasságkötés:-

Őszinte részvétünket fejezzük ki 2012. február hónapban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

Balázs István, Lövéte 996, született 1943-ban

Mihály Lőrinc, Lövéte 210, született 1938-ban

Egyed Vincze, Lövéte 88, született 1943-ban

Barsai Andrásné, született **Máté Terézia**,

Lövéte 781, született 1925-ben

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Török József, Demeter Albert
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Tamás, András Zsolt, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag István, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Székelyföldi legendákat népszerűsítettek a bukaresti Romexpón

Két stand is képviselte Székelyföldet Románia Tavasz Turisztikai Vásárán, amelyet a bukaresti Romexpón rendeztek meg március 15-18. között. A Hargita és Kovászna megye szervezésében felállított Székelyföld-standon kívül gyergyói, csíki és udvarhelyszéki legendákat bemutató felület is volt, amely Hargita Megye Tanácsa Hargitai legendák nyomában című pályázatának a része. A projekt a Regionális Operatív Program 5.3-as tengelyén nyert támogatást a Regionális Fejlesztési és Turisztikai Minisztériumtól, célja a szellemi, kulturális örökség, ezen belül a megye három térségének, Csík-, Gyergyó- és Udvarhelyszék legendáinak megismertetése a romániai utazóközönséggel és utaztatással foglalkozó szervezetekkel, valamint a térség vendégforgalmának növelése. Hargita Megye Tanácsa ezzel a pályázattal egy civil kezdeményezést, Fazakas Szabolcsnak, a Székelyföldi Legendárium ötletgazdájának és csapatának munkáját karolta fel.

A projekt menedzsere, Gászpör István a témában azt nyilatkozta, hogy bár a pályázat előkészítési fázisában többé-kevésbé érték szakmai és nem szakmai kritikák a Hargita megyei, illetve székelyföldi legendák turisztikai terméként történő népszerűsítését, ezen a kiállításon nagyon pozitív fogadtatásban részesültek.

- Hargita Megye Tanácsa számára nem is kell jobb elismerés, mint az, hogy a projekt által megszólított célközönség felismerje az ebben rejlő turisztikai potenciált. Az utazási irodák képviselői, valamint a turisták elismerése és kinyilvánított látogatási szándéka megerősítheti bennünk azt a jövőképet, mely szerint Hargita megye közép-távon felkerül Románia első 10 desztinációjának listájára - jelentette ki Gászpör István. Dr. Horváth Alpár, a Babes-Bolyai Tudományegyetem gyergyószentmiklósi kihelyezett tagozatának adjunktusa, a projektcsapat turisztikai tanácsadója szerint a székely legendák román, magyar és angol nyelvű ismertetése turisztikai és kultúrpolitikai célokat is betölthet, hisz felhívja a figyelmet a kevésbé ismert látványosságokra, azok szellemi tartalmára, hozzájárulva a székely közösség és a magyar nemzeti kultúra megismeréséhez és elismeréséhez.

- A vásár résztvevőinek a standnál feltett kérdései alapján leszűrhető tanulság, hogy nem is olyan nehéz pozitív viszonyulást kiváltani a román utazókból és a romániai beutaztató irodák képviselőiből, ha megalapozott marketingkommunikációval rendelkezünk - nyilatkozta. - A legendák megfoghatóvá tétele képi és hangnnyaggal történhet. Az érdeklődők fiatal felnőttek és idősebb utazók egyaránt, olyanok is, akik már jártak vidékünkön.

A legendákat bemutató kiállítófelületen kívül a Székelyföld-standnak is színes kínálata volt, Hargita és Kovászna megye szervezésében ezúttal is változatos szabadidő-program-, illetve szállásajánlatokkal csalogatták az érdeklődőket. A 64 négyzetméteres felületen nyolc kiállító ajánlott a szabadidő eltöltésére székelyföldi táncbörököt, gyermektáborokat, aktív sportlehetőségeket, túrázást, gasztronómiai különlegességeket, hagyományos termékeket. Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke ennek kapcsán úgy nyilatkozott: a Székelyföld

név immár ismertté vált turisztikai brandként, a bukaresti kiállításokon - akárcsak a magyarországiakon - már visszatérő vendégnek számítanak a székelyföldi vállalkozók, ami a székely megyék összefogásának, együttműködésének köszönhető. Bukarest, 2012. március 18.

Egyházunk támogatása - rövid visszatekintő

Nem tévedek, ha azt mondom, hogy egyházunk támogatása - nemcsak lelkiekben, hanem anyagiakkal is - mindannyiunk részéről (becsületbeli) kötelesség. Ezt így érezte az Önkormányzat is, valahányszor szó esett az egyház anyagi támogatásáról. Sok esetben nem határoztuk meg a támogatás mikénti felhasználását, ezzel szemben viszont néhányszor ragaszkodtunk, hogy a támogatásra szánt összeg milyen célra legyen felhasználva (lásd a 2011-es évi 30.000 lejes támogatást célirányosan az új orgona építésére szántuk). Tehát első alkalommal 2006-ban sikerült 20.000 lejt egyházi célra elkülöníteni a helyi költségvetés keretén belül, ezáltal támogatni az akkor nagyban folyó, illetve befejezés előtt álló templom felújítási munkálatait. Továbbá, sorozatban 2007-ben és 2009-ben 20-20 ezer lejjel, 2008-ban és 2010-ben 30-30 ezer lejjel támogattuk a ravatalozó megépítését, a felső temető bekerítési munkálatait, a kántori lak lakhatóvá tételét, illetve egyéb kisebb munkálatokat, amelyek úgy általában az egyház keretében voltak elvégezve. Továbbá 2011-ben (mint már említettem a fenti sorokban) ugyancsak pénzügyileg részt vállaltunk, segítséget nyújtottunk az új orgonánk építése alkalmával. Az idei évben sikerült egy "kicsivel" többet elkülöníteni erre a célra, és pedig 50 ezer lejt, amelyet meglátásaink szerint az omladozó népiskola (mely nagyon sokunk véleménye szerint a két Homoródmenté legimpozánsabb épülete) felújítási terveire szánjuk, ezáltal elindítani egy olyan folyamatot, mely egy leendő egyházi, illetve világi célt szolgáló épület rendbetételét, modernizálását célozná meg.

Az akaratnak és jó kapcsolatnak köszönhetően, mely az önkormányzat és egyház, valamint közbirtokosság között létrejött, nyilvánvaló, hogy olyan lépéseket tettünk meg, és merem remélni, hogy fogunk megtenni, amelyekre mindannyian, egész Lovéte népe büszke lehet.

Lázár Zoltán, polgármester

Szabadság hercege

Petőfi: szabadság hercege
 Ösztönző verse a fegyvere
 Hangját maradandón hallatta
 Népét tiszta szóval vallatta
 Talpra magyar! - csatára buzdít
 Erénye volt szabadság és hit
 Nagyjaink holtak kit kövessünk?
 Ki ellenünk szól, megkövezzük?
 Ajkunkat díszíti szóvirág
 Ettől vajon jobb lesz a világ?
 Lesz-e még Petőfi, (h)ős utód,
 Ki eszméivel világot fold'...?

MÁRCIUS 15. 2012

